

Сатя Ео'Тхан

АЛЕНА КНИГА Quenta La'Ertá

Тайната Книга на Пазителите на Земята

GRANDMASTER REIKI ACADEMY INC.

MAJURO, MARSHALL ISLANDS
2010

СЪДЪРЖАНИЕ

Част 1: ТВОРЕНИЕ

1. Понятие за Бог и Вселена
2. Сътворението на Света
3. Сътворението на Живота. Пазители и Индивидуалности

Част 2: LA'ERTA – ПЛАНЕТАРНИЯТ ДУХ НА ЗЕМЯТА

1. Същност на Планетарния Дух като част от Бога
2. Сътворение на живота на Земята
3. Физическите въплъщения на Пазителите и Индивидуалностите
4. Кръговрат на Живота: взаимоотношения между Планетарния Дух, Пазителите и Индивидуалностите
5. Блокиране на паметта за предишни животи. Универсален Принцип на блокирането на паметта. Същност на реинкарнацията

Послание към читателите

*Истинското Просветление - това е
способността да осветим себе си
със собствената си Светлина*

(Сатя Ео'Тхан)

Процесът на Божественото Творение - това е процес на Любовта. И всеки от нас носи в себе си тази Любов, заключена в частицата от Бог, която се намира в дълбините на всяко живо същество. Когато искаме да се развиваме духовно, то търсим способ да достигнем Просветление, което открива пред нас още едно Божествено Откровение и е още една крачка напред. Вярното направление на този път е търсене вътре в себе си на частицата от Бога, получена в първия миг от Сътворението на Света. И в момента, в който вие достигнете този източник на вътрешна Светлина, той озарява цялото ви същество, дава ви истински Любов, Мъдрост и Знание, които ще ви позволят да достигнете Просветлението.

Задачата на всяка Индивидуалност е личностно развитие, лична еволюция. И по този път ще ви помагат Пазителите, които идват във физическия свят като Духовни Учители. Целта на всеки Пазител е служене на Индивидуалностите, помощ при определяне и достигане на личните цели, на личната еволюция, както и помощ на Цивилизацията като цяло.

Аз съм, Сатя Ео'Тхан - един от Пазителите на Земята, Учител, чиято мисия се състои в това, да дам на хората Знание в новата епоха на еволюционно развитие на нашата планета. Знание, което сега става достъпно за всеобщо разбиране.

Еволюцията на човешката раса вече достига критичното си ниво към момента на Великия Вибрационен Преход на Земята през 2012 година. И сега ни предстои да живеем в нов свят, чиито законите също ще претърпят развитие.

Настъпил е моментът, когато Знанията и Мъдростта, натрупани от Пазителите на Земята през много милиони години, стават достъпни за цялото човечество. Много от вас са готови да узнаят истинската история на нашата планета и законите, по които тя съществува и еволюира. И ние, Пазителите, се явяваме като ваши помощници и проводници на тези Знания, идващи от частния аспект на Творящото Божество - Планетарния Дух на Земята La'Ertа, който е създал физическия свят на нашата планета.

Законите, по които съществува нашата Вселена, са изложени в Космогонията - Доктрина на Планетарния Дух на Земята. Космогонията е по-скоро научна, а не религиозна доктрина, но именно тя е послужила за основа на всички религии, съществували и съществуващи на нашата планета когато и да било. Практическата страна на тази Доктрина е учението за менталното поле и менталната енергия, което позволява да се извърши преход на абсолютно ново ниво на лична еволюция и открива пред всеки от нас нови възможности.

Настъпва епоха, в която древната Доктрина «Quenta La'Ertа» става главната Книга на хората на новата генерация, притежаващи съвършено духовно съзнание.

Част 1:

ТВОРЕНИЕ

1. Понятие за Бог и Вселена

Всеки човек има собствена представа за Бог и представите на хората са много различни: от сляпа фанатична вяра до пълно отричане на Неговото съществуване, от мистично съзерцание до научно изследване на всички Негови аспекти на Битие.

От всички мнения могат да се обособят три големи групи:

1. Тези, които вярват в религиозния Бог.
2. Тези, които не вярват в религиозния Бог.
3. Тези, които се стремят да достигнат Бог като Абсолютно Начало, Първопричина за целия Проявен свят.

Първите си представят Бог като някакво свръхсъщество, у което преобладават фантастични, но все пак човешки качества и характеристики. За тях такъв Бог се явява баща, защитник и покровител. Такъв, който може да наказва или щедро да дарява заради някакви постъпки. Такъв Бог едновременно е обект на тяхната любов и наблюдателен съдия, който безжалостно ги наказва за какъвто и да е извършен грях. Но в същото време такъв Бог може да прости за всяка лоша постъпка или желание, ако човек искрено се разкае.

С помощта на вярата в такъв Бог човек може да си обясни всичко, което се случва в живота му, като «божия воля». И така хората сами снемат от себе си личната отговорност за собствения си живот. Такова отношение към собствения си живот за много от тях е безкрайно комфортно и затова вярата в религиозния Бог или целия пантеон от Богове е много популярна в

различните страни даже и в съвременната епоха.

Втората група хора считат себе си за материалисти, те напълно отричат съществуването на Бог. В това отрицание лежи представата им за религиозния Бог, който обитава Небето и управлява съдбите на хората. Съществуването на такъв Бог те считат за «ненаучен» и «нелогичен» предразсъдък, идващ от «мрачното средновековие». Всички въпроси за Сътворението на Света те се опитват да обяснят с помощта на научни, не винаги безупречни теории и хипотези. Те сами се ограничават, като отричат религиозния Бог и не допускат дори и мисъл за това, че Бог може да бъде не религиозен, а даже – научен.

Новата епоха, новото ниво на духовно съзнание позволява на хората да се избавят от ограниченията и условностите в разбирането си за Бог. И именно третата група от хора, търсеща Бога като Първопричина, като Творческо начало във Вселената, е способна да достигне до истинско разбиране на Неговата същност.

Към такова разбиране може да се върви само ако едновременно се гледа в три различни направления:

1. Търсене на Бог като Първопричина чрез научни логически построения, чрез причинно-следствени връзки във Времето и Пространството.

2. Търсене на Бог в Неговите Творения, в Природата, в обкръжаващия ни свят, способността да виждаме Красотата, Любовта и Хармонията.

3. Търсене на Бог в самия себе си, способността да осъзнаеш своя божествен произход и да почувстваш себе си като част от Бог, способността съзнателно да изграждаш собствения си живот и да влияеш на обкръжаващия те свят.

Първото направление на търсене е най-сложно, тъй като по този път се сблъскваме с необходимостта от осъзнаване на неизмеримите понятия Време и Пространство. Основата на научното познание се изгражда върху възможността да се измери всяко явление в понятни, даже и астрономически огромни единици. Но как и с какво можем да измерим безкрайността? Съответно е невъзможно и да я опознаем до край, в пълния ѝ обем. Никой от нас не може да отговори на въпроса: «Какво е било преди Началото на Времето?» или «Къде е границата на Вселената и ако границата съществува, какво се намира зад нея?»

Но ако се движим в това направление, то ще можем да променим своето отношение към възприемането на тези параметри. Когато става дума за Бог, Времето и Пространството придобиват друг смисъл и други характеристики. Всеки от нас се явява само част от Бог и ние не сме в състояние да го опознаем в целостта Му. Така, както нито една от клетките на нашето тяло не е способна да познава същността на целия организъм. Не случайно първият от законите на Космогонията носи името «Неизреченият Закон за Първопричината».

Нито една от нашите мисли не е в състояние да разбере Бог и никой език не е в състояние да Го определи. Това, което е безтелесно, невидимо и няма форма, не може да бъде възприето от нашите чувства. Вечното не може да бъде измерено с крайните мерки за времето. Това, което се намира във всяка точка на пространството, няма размер и не може да бъде измерено. Следователно Бог е неизразим.

Бог е дал на Пазителите способността да се издигнат над естествените неща, за да се приобщят към разбирането за съвършенството на Творението, но те не намират думи, с които могат да изразят Бог. Те могат да обяснят на Индивидуалностите второстепенните причини за Творението, но Първопричината остава неразкрита и

постигането ѝ е възможно само от другата страна на Битието, след смъртта на Проявления Свят.

Опитите да се определят същността на Бог, Неговите цели и мотивите за Неговите Творения, водят само до отрицание на Бог.

Търсенето на Бог в Природата, в Неговите частни творящи аспекти, или даже в Неговите творения лежи върху възприемането и осъзнаването на Порядъка, Хармонията, Красотата и Любовета, вложени във всеки елемент от този свят. Когато придобиваме възможността да чувстваме енергийните вибрации, произлизащи от всеки предмет от обкръжаващия ни свят, нашето виждане за този свят се променя. То става много по-ярко, по-наситено, по-красиво и по-комфортно. Ние проникваме в красотата на Творението и живеем в Хармония с нея.

След това е достатъчна само възможността да поддържаме високо ниво на енергийни вибрации в себе си и нашето приближаване към Бог продължава непрекъснато. Технически то се осъществява с помощта на специални практически упражнения, които подробно ще разучим в разделите, посветени на менталното поле и менталната енергия.

Търсенето на Бог в себе си е свързано с установяване на връзка с менталния Дух, който е чиста божествена субстанция. Всеки от нас има три тела: ментално, астрално и физическо.

Менталното тяло (Дух или Mens) се явява част от Бог и определя нашето вътрешно Аз, нашата неповторима индивидуална същност. Именно нашият Дух ни дава интуитивните откровения и ни води по пътя на личната еволюция.

Астралното тяло (Душа или Anima) е неразривно

свързано с нашия Дух и не може да съществува отделно от него. За разлика от хармоничния Дух, Душата е много хаотична. В нея се намират всички наши емоции и желания. И една от най-силните емоции на Душата е Егото. Егото (комплекс от нашите отрицателни качества) противодейства на Духа и ни движи по пътя на личностната инволюция, поставяйки препятствия пред нашата успешност, хармоничност и личностно развитие.

Физическото тяло (Corpus) ни дава възможност да получим пълния спектър физически усещания и активно да действаме в проявения физически свят. Физическото тяло е единственото в нас, което има кратък период на съществуване и постоянно се заменя с ново. Духът и Душата от физическа гледна точка са безсмъртни и присъстват у нас в продължение на целия цикъл на божественото Проявление.

Когато се движим по пътя на търсене на Бог в себе си, то най-важното за нас е умението да управляваме своите емоции, за да не би Егото да заглуши нашите интуитивни откровения, а тогава ние не се намираме в постоянен осезаем контакт със своето вътрешно Аз. Само когато сме в такъв контакт с Вътрешното си Аз сме способни да еволюираме, да достигнем Просветление и да изградим своя живот и обкръжаващия ни свят в пълна хармония със себе си и със своето истинско предназначение.

Когато нашето приближаване към Бог се осъществява едновременно по трите направления, ние се приближаваме към истинското разбиране на Неговата същност. Такова разбиране едновременно е и интуитивно, и научно. И то не влиза в конфликт с нито един адекватен мироглед, и ние не изпитваме вътрешно противоречие, което можем да наблюдаваме при дискусии за религиозния Бог.

В историята на всяка цивилизация, в това число и

на човешката, конфликти, свързани с различното разбиране на Бог, са възниквали именно след като на Бог са били приписвани човешки личностни и религиозни характеристики, които Той в действителност не притежава. Всички тези характеристики са плод на човешките фантазии и идеологиите на обществото на определено ниво от неговото развитие, в определен момент и в определено историческо време.

Към Бог водят безкрайно много пътища. И опитите на някои да утвърждават, че избраният от тях път е единствено верен, не е нищо друго освен манипулация със съзнанието на други хора. Техният личен път може би е различен и за тях е по-директен и по-комфортен. Същността на еволюцията и на нашето истинско предназначение се изразява в търсенето на свой път към Бог, а не в това по този път да вървят и други хора. Помощта никога не се базира на насилие и манипулация.

Важно в разбирането на истинската същност на Бог се явява това, че, създавайки Вселената, Той е създал и комплекс от Универсални Закони, по които тази Вселена съществува и се развива. Законите не са създадени за да въведат понятията «Грех» и «Наказание». Бог никога никого не наказва. Същността на нашата еволюция е в постигането на разбиране за тези Закони, в получения опит, който ни прави по-мъдри и ни помага да си поставяме и решаваме нови, много по-високи цели и задачи.

Ако ние действаме в съответствие с Универсалните Закони, то нашият живот е успешен, комфортен и хармоничен. Обратно, ако действаме съзнателно или несъзнателно против тези Закони, то резултатът ще бъде обратен - неуспешност, дискомфорт и хаос. Но това не е никакво «божествено наказание» - това е нашият избор, нашият опит и нашият път. Всички Универсални Закони влизат в Космогонията, която представлява

Универсална Доктрина на Планетарния Дух на Земята. С нея вие ще се запознаете в Бялата и в Черната Книга.

На някои хора им е по-лесно да определят за себе си понятието «Бог» чрез възприятието си за Вселената. Вселената съществува вечно и няма граници. Тези характеристики са приложими и за Бог. В действителност Вселената е възникнала в първия миг на Творението и ще съществува до края на неговия живот. От гледната точка на нашето възприятие времевите моменти на началото и края на съществуване на Вселената са изключително хипотетични граници на Вечността. С други думи, Вселената никога не е била създавана и никога няма да изчезне. Така можем да говорим и за границите на Вселената - те просто не съществуват.

От гледна точка на физическите параметри това е невъзможно да се разбере, но ние притежаваме много по-фин механизъм за разбиране на абсолютните категории - нашата интуиция.

Действително, Бог и Вселената са висши тъждествени понятия и тяхната връзка можем да определим като връзката между Твореца и Пространството, в което Творецът реализира Идеите на своето Творчество. Сътворяването на Вселената от Бог е Първият Висш етап от Творението, отправна точка за живота и историята на Проявения Свят.

За това ще поговорим в следващата глава.

2. Сътворението на Света

Основните заблуди при опитите да се разбере процесът на Сътворение на Света идват от неговото възприемане изключително от физическа гледна точка. Необходимо е отново да си спомним за менталния, астралния и физическия свят, които са неразривно свързани помежду си.

Целият Проявен свят се състои от атоми, които по своята същност са енергия, приемаща различни форми и притежаваща различна плътност. Всяка материя, всеки физически обект е плътна енергия, състояща се от атоми.

По-вярно би било да се разкаже за първичните частици чиста енергия, от които се състоят атомите. Човешката цивилизация още не е открила тези частици, но това е въпрос на близкото бъдеще, което ще даде начало на нови технологии. Затова аз използвам термина от лаенската цивилизация «айкини», за назованото на тези частици.

Айкините образуват атоми в момента, когато се осъществява преход от чиста енергия към физическа материя. Там, където материята отсъства, айкините се намират в свободно първично състояние във вид на чиста енергия. Ние ще наричаме тази енергия ментална, именно тя е «структурната материя» на менталния свят.

Бог е единственият, който притежава само ментално тяло, и Творението е възможно само в ментално състояние. Всички същества, създадени от Бог, притежават безсмъртно астрално тяло и не могат да съществуват без него, а в продължение на своето съществуване безкрайно пъти временно се раждат в «заменими» физически тела, за кратък период от живота си. Менталното тяло на всяко същество е частица от Бог.

Това тяло е индивидуалността на съществото, неговото истинско Аз. И безкрайното количество такива истински Азове заедно образуват менталното тяло на Бог в Проявения Свят.

Процесът на Сътворяване на Света е процес на последователен преход от менталния свят към астралния, а след това и към физическия. След което всички тези три свята съществуват неразривно заедно в Проявения свят в продължение на Вечността.

Преходът се осъществява по пътя на коагулация на енергията от най-фини до най-плътни форми. При прехода от ментално към астрално Идеята се коагулира, приема Форма. А при прехода от астрално към физическо Формата коагулира и се получава физическа Реализация в Проявения свят.

Астралната материя представлява сама по себе си различни видове енергия, различаващи се помежду си по честотата на вибрацията си. Всички емоции и желания, създадени от Бог за съществата, са видове астрална материя. Колкото по-висока е честотата на вибрация, толкова по-хармонично, по-еволюционно протича развитието на личността, притежаваща тази астрална материя. Предавайки високочестотна астрална енергия на друго същество, ние можем да му помогнем да достигне по-хармонично състояние и даже да премахнем проблемите на неговото физическо тяло.

От всички наши емоции най-ниска честота на вибрация има Егото, което пречатства нашето духовно развитие. Именно в намаляването на Егото се състои главната еволюционна задача на всяка разумна личност. А конфликтът между истинското Аз и Егото лежи в основата на Кръговрата на живота.

Физическата материя се състои от четири типа стихийни елементи: твърди, течни, газообразни и

етерни. Във всеки физически обект, без изключение, се съдържат всички четири типа елементи, но в различни пропорции. Повече твърди елементи има в скалите и металите, течни - във водата, газообразни - във въздуха, етерни - в пламъците на огъня и в праната.

Способността да управляваме физическата материя се състои в умението да подчиним елементарните стихии на физическия свят на своята воля. За това подробно ще говорим в Златната Книга, в главата, посветена на нашата Практическа Школа.

При Сътворението на Света Бог е осъзнал своята Идея за Творение, която придобила Формата на Вселена. Тази Форма все повече се е детайлизирила и е приемала вида, който можем да видим и днес: галактики, звезди, планетарни системи, квазари, черни дупки, пространство, различни космически обекти, всеки от които има своя строеж. И всичко във Вселената, без изключение, се подчинява на действието на Универсалните Закони, по които Проявеният свят съществува и се развива. След това Бог със своят волеви импулс коагулирал Формата в Материята на Проявения свят.

Първият Висш етап на Творението е създаденият от Бог Проявен Свят, състоящ се от ментален, астрален и физически. Този етап се характеризира с появяването на Пространството и Времето.

Вторият Висш етап на Творението е създаването от Бог на Живота. Той разделил своето ментално тяло на безкрайно количество индивидуални аспекти, неразривно свързани помежду си.

3. Сътворението на Живота. Пазители и Индивидуалности

Ние вече говорихме за това, че Творението е възможно само в ментално състояние. Разбирането на това обстоятелство е важно при разглеждането на Втория Висш етап на Творението, по време на който Бог създава двете основни форми на живот и своите частни творящи аспекти, които по-късно осъществяват Нисшите (Планетарните) етапи на Творението.

След създаването на Проявления свят Бог както и преди останал единственото живо разумно начало във Вселената. Създаденият свят бил трипланов - ментален, астрален и физически, но в него още не е имало индивидуален живот.

В началото Бог се осъзнал като множество от индивидуални съзнания, обединени в едно ментално тяло. След което Той разделил своето тяло на безчет индивидуални тела-съзнания, придавайки им различни характеристики и функции.

Тук е възможно да направим аналогия с тялото на човека, който осъзнава, че тялото му се състои от множество отделни клетки, всяка от които притежава индивидуално съзнание. Всяка клетка се различава от другите клетки, има собствени характеристики и функции. И както клетката не може да съществува отделно от организма, така и нито една от индивидуалните същности не може да съществува без Бог - нашите ментални тела остават клетки от менталното тяло на Бог и съществуват по Неговите Закони.

В момента на Сътворението на Живота Бог разделил тялото си на свои частни творящи аспекти и две групи

индивидуални съзнания - Пазители и Индивидуалности.

Частните творящи аспекти на Бог имат само ментално тяло и способност да осъществяват Нисши (Планетарни) етапи от Творението на Света и Живота на отделните планети. Такива частни творящи аспекти на Бог се наричат Планетарни Духове (Логоси), а тяхното Планетарно Творение има ограничен период на съществуване. Той е равен на времето на живот на планетата като физическо тяло. След смъртта на планетата, на която Планетарният Дух е осъществявал Творение, Той се премества на друга планета и целият цикъл на Творението започва отначало. На всяка планета Творението има свои неповторими форми и особености.

Пазителите и Индивидуалностите, за разлика от Планетарните Духове, в момента на своето създаване придобили астрални тела с индивидуален набор собствени емоции и желания. Може да се каже, че Пазителите и Индивидуалностите са двете форми на съществуване на Висшия Живот във Вселената. Планетарните Духове не могат да бъдат наречени форми на Живот, тъй като са частни творящи аспекти на Бог, форми на Неговото чисто Съзнание.

Индивидуалностите имат свой собствен живот, лични цели и задачи, главната от които е лична еволюция на астралното тяло. Тази еволюция се осъществява чрез конфликт между Духа и Душата - менталното истинско Аз и астралното Его. Всяка Индивидуалност сама определя параметрите на своята еволюция, избира съответстващите ѝ физически раждания на планетите. Във времето на физическите инкарнации конфликтът Душа - Дух става най-остър, което дава на всяка Индивидуалност най-ценния житейски опит.

Пазителите, за разлика от Индивидуалностите, от

момента на своето създаване нямат Его. Те също придобиват житейски опит, но не преследват лични цели. Пазителите са създадени от Бог като помощници в еволюцията на Индивидуалностите. Тяхната цел е служене на идеята на тази еволюция. Във физическия свят те идват като Духовни Учители на цивилизациите на Индивидуалностите.

Може да се каже, че всичко в Проявения Свят е подчинено на висшата цел - Еволюция на Индивидуалностите, а Пазителите и Бог (чрез своите частни творящи аспекти - Планетарните Духове) способстват този процес.

Пазителите и Индивидуалностите не са способни на Творение, те нямат възможности да създават Светове или Живот като Планетарните Духове. Но те са способни на Творчество - създаване на Хармония и Красота в Света, създаден от Бог.

От началото на Творението на Живота всички тези същности образуват Еволюционни Комплекси, които в неизменен вид съществуват в Проявения Свят. Като пример можем да разгледаме нашият Еволюционен Комплекс, съществуващ сега на Земята. Основата на този Комплекс е Планетарният Дух, чието име е La'Erta, създал Живота на нашата планета. В нашия Комплекс влизат още 216 Пазители и около 24 милиарда Индивидуалности.

Животът на Земята е един кратък миг от гледна точка на безкрайността на Божественото Творение. Нашият Еволюционен Комплекс е дошъл на Земята преди около 800 милиона години и ще я напусне в момента, когато физическият живот на планетата стане невъзможен.

Всеки Планетарен Дух е способен да създава живот на всяка планета във всеки момент, затова нашата

верига от физически инкарнации не се прекъсва за дълго време.

При Сътворяване на Живота на нова планета Планетарният Дух създава растителния и животинския свят - индивидуални същества, имащи като нас ментални, астрални и физически тела. Но за разлика от нас съществата, създадени от Планетарния Дух, прекратяват своето съществуване заедно с живота на планетата: техните ментални тела се връщат в тялото на Логоса, а астралните се разпадат. Творенията от планетарен порядък повтарят в миниатюра Висшето Творение, което можем да наречем «вечно», т.е. безкрайно във Времето.

През периода на живот на планетата Планетарните Творения претърпяват еволюционни изменения, които се контролират от Планетарния Дух, но тяхното предназначение е да съдействат за еволюцията на Висшите Творения на Бог.

В следващата част на тази Книга подробно ще разгледаме живота на Еволюционния Комплекс на Земята, Кръговрата на Живота и ще разкрием истинската същност на блокирането на паметта от минали животи при преражданията.

Част 2:

LA'ERTA – ПЛАНЕТАРНИЯТ ДУХ НА ЗЕМЯТА

1. Същност на Планетарният Дух като част от Бог

В началото да поговорим за различията между Бог и Неговите частни творящи аспекти - Планетарните Духове. Този въпрос е най-важен при разбирането същността на Еволюционния Комплекс и Кръговрата на Живота, който той е създал.

До началото на Творението Бог е бил един, но Неговото ментално тяло е включвало в себе си всички отделни съзнания, всички Негови частни аспекти. В това единно състояние Бог осъществил Първия Висш етап на Творението - Сътворението на Света, т.е. нашата Проявена Вселена. В процеса на Втория Висш етап на Творението - Сътворяването на Живота - Бог разделил своето тяло на безброй отделни съзнания, всяко от които притежава своя уникална и неповторима индивидуалност.

Но ако Пазителите и Индивидуалностите, имайки божествени ментални тела, осъзнават себе си в по-голяма или по-малка степен не като част от Бог, а като отделни същности, създадени от Него, то Планетарните Духове са Негови частни творящи аспекти. Те осъзнават себе си именно като част от Бог, която осъществява Творение от нисш (планетарен) порядък в рамките на един Еволюционен Комплекс, на отделни планети.

Много религиозни доктрини възприемат Планетарния Дух на Земята като Бог, създател и управител на Живота на Земята. И в този смисъл те са абсолютно прави. Разликата между La'Ertа и «цялостния» Бог е в това, че Планетарният Дух на Земята действа като Бог в своят планетарен мащаб, не оказвайки при това никакво влияние върху останалата част от Вселената. Така постъпват и всички други

Планетарни Духове, които са свързани само със «своите» планети, със «своите» Пазители и със «своите» Индивидуалности. Всеки от Планетарните Духове управлява само своите Еволюционни Комплекси и само своя Кръговрат на Живота.

Индивидуалностите се осъзнават като отделни от Бог същности по две причини:

1. Те имат астрални тела, които блокират действията на тяхното Божествено ментално тяло. А частното астрално Его, присъщо на всяка Индивидуалност, противодейства на менталното му истинско Аз.

2. Те имат цикъл на инкарнации (раждане във физически тела), в процеса на който паметта за предишните животи се блокира, което препятства разбирането им за своята истинска същност.

Пазителите нямат Его (което не значи, че нямат чувства и емоции) и тяхната памет е блокирана в значително по-малка степен. Но астралните им тела и реинкарнациите, които те осъществяват, са сериозни фактори, които определят осъзнаването им като същности, създадени от Бог, а не като Негови частни аспекти.

Най-важното в идеята за Творението на Живота е личната еволюция на всички Индивидуалности. На тази цел е подчинено всичко в Проявения Свят. Ние ще говорим само за нашата планета и за нашия Еволюционен Комплекс, така както и всички останали Еволюционни Комплекси се подчиняват в своето съществуване и развитие на едни и същи Универсални Закони.

Физическият свят дава идеални условия за лична еволюция на всички Индивидуалности, тъй като в него е

възможно осъществяването на верига от реинкарнации (физически раждания). Именно във физическия свят конфликтът между менталния истински Аз и астралното Его става максимално остър. Затова Планетарният Дух на Земята - La'Ertа, е осъществил Творението на Света и Живота на нашата планета, сам създава среда за физически живот на Индивидуалностите и Пазителите.

Следващият етап, осигуряващ възможности за физически раждания на Индивидуалностите, се явява инженерството на техните физически тела. Фактически Планетарният Дух встъпва в ролята на «инженер-генетик», създавайки сложни вътреклетъчни структури на ДНК и моделирайки сложни организми, способни на растеж, размножаване и еволюционно развитие.

Така на Земята се появява Първата Цивилизация, която започва да създава своя история, култура, общество. Първи в новите физически тела се раждат Пазителите, които изпълняват ролята на първите Учители на новия свят, обучават Индивидуалностите в Универсалните Закони, които се поднасят във форма, достъпна за осъзнаване в най-ранния стадий от развитието на цивилизацията. Така започва Кръговратът на Живота...

Следващата функционална задача на Планетарния Дух е създаване на генофонда на Земята, който е необходим на Пазителите за поддържане и съхранение живота на планетата. Ако в началото на развитието на Еволюционния Комплекс тези функции изпълнява Планетарният Дух, то по-късно в еволюцията Пазителите участват в този процес все по-активно. И това е също една от целите на еволюцията.

За реализация на тази задача Планетарният Дух създава Луната, която става идеално място за съхранение на генофонда. Ние подробно ще говорим за Луната и за нейните Пазители в Червената Книга.

В историята на Земята е имало момент, когато La'Erta напълно е унищожил физическия живот, който впоследствие е бил възроден непосредствено преди създаването на Третата Раса. А Пазителите на тази цивилизация са успели да използват генофонда и някои технологии на първите две Раси, съхранявани на Луната.

Луната се явява също така и причина за Пулсацията на Световния Океан, която е била особено полезна за живота на Първата Раса.

Астрономически Земята и Луната могат да бъдат разглеждани като единна планета заради малкото разстояние между тях. Това е абсолютно вярно и затова, че Кръговратът на Живота на Еволюционния Комплекс на Земята обхваща тези две небесни тела.

Сега ще поговорим за Създаването на Живота на нашата Планета.

2. Сътворение на Живота на Земята

Нашият Еволюционен комплекс е дошъл на Земята от планетата Кентавър Прайм, която е първата планета в звездната система Алфа Кентавър. Тя се състои от три звезди, които в съвременната астрономия носят името Ригил Кентаурус (А-Кентавър), В-Кентавър и Проксима Кентавър. Ярко белите звезди Ригил и В-Кентавър образуват плътна двойна система. Разстоянието между тях е приблизително като от Слънцето до планетата Уран (23 пъти по-голямо от разстоянието Слънце-Земя). Много по-слабата червена Звезда Проксима Кентавър стои малко встрани от тях.

Събитието се е случило приблизително преди около 800 милиона години, когато ресурсите на Кентавър Прайм били изчерпани. Освен това планетата се приближила до своята звезда на опасно близко разстояние, което почти напълно унищожило нейната атмосфера, необходима за съществуването на пълноценен физически живот.

След гибелта на растителния свят на Кентавър Прайм загинала и последната ѝ цивилизация. С физическата смърт и на последното живо същество, създадено от Планетарния Дух, завършил цикълът на Планетарното Творение на тази планета. Всички ментални тела на планетарните създания се върнали в тялото на Логоса. Към този момент завършил и цикълът на физически родената последна Раса. Така настъпило времето на Планетарната Миграция.

Планетарният Дух събрал целия Еволюционен Комплекс и го пренесъл на близката звездна система – системата на Слънцето. Преди 800 милиона години тази система включвала 18 основни планети, две от които – третата и петата – били много подходящи за създаване на живот. Разстоянието между двете звездни системи е

само 4,36 светлинни години.

Изборът в полза на третата планета от системата на Слънцето се основава на подобие то й с Кентавър Прайм. Тази планета имала преимуществено водна повърхност. Защо е било важно това за Планетарния Дух? Мисля, че причината за това е, че последната цивилизация на Кентавър Прайм е живяла във водна среда и е имала много разумно социално устройство, при което нейното еволюционно развитие преминало изключително добре.

За това La'Ertа взел решение да създаде света на Земята по образ и подобие на последната цивилизация от света на Кентавър Прайм. Важно е да се разбере, че нито един свят не копира напълно предишните, но може да има значителни сходства. Генофондът на Кентавър Прайм бил унищожен заедно с живота на планетата, тъй като той принадлежал на този свят. А освен това Планетарна Миграция е възможна само за ментални и астрални тела, никаква физическа материя не може да бъде преместена в пространството със скоростта, достъпна само за различни видове енергия.

Първият етап от Планетарното Творение е съживяване на планетата. До идването на нашия Еволюционен Комплекс Земята е била една от мъртвите планети, т.е. планета, в която няма присъствие на Планетарен Дух. Мъртвите планети нямат ментално тяло и се състоят само от физическа и астрална материя. На тях няма самостоятелен разумен живот.

Преди десетина години един от младите монаси в Непал зададе интересен въпрос по тази тема: "Учителю, а какво се случва, ако примитивна форма на живот (вируси или бактерии) случайно попадне от жива на мъртва планета, например с метеорит или с космически прах?"

Зад отговора на този въпрос стои разбирането на

два факта:

1. Менталното тяло на което и да е живо същество, създадено от Планетарния Дух, е част от самия Планетарен Дух и се намира под негов пълен контрол.

2. След физическата смърт на живото същество то е длъжно да премине реинкарнация, която е част от Кръговрата на Живота на живата планета, където се намира Планетарният Дух.

Затова ние наблюдаваме два варианта на развитие на събитията в такава ситуация:

1. Ако на мъртва планета няма условия за съществуване на живот, то след смъртта на своите физически тела живите същества ще се върнат на своята планета и ще продължат Кръговрата на Живота на нея.

2. Ако на мъртвата планета е възможно съществуването на такава форма на живот и нейното физическо размножаване, то живите същества могат да осъществят реинкарнация директно в нови физически тела. В този случай Планетарният Дух дистанционно контролира развитието на живота на мъртвата планета и даже може да му придаде еволюционно направление. Такава планета се използва от Планетарния Дух като резерв, необходим за преместване на Еволюционния Комплекс в случай на гибел на физическия живот на своята планета. Така се е случило и при Планетарната Миграция от Кентавър Прайм на Земята. Планетарният Дух е имал две резервни мъртви планети в звездната система на Слънцето - Земята и Фаетон.

Още един интересен въпрос, свързан с грешното предположение, че Планетарният Дух използва живата планета като свое физическо тяло. Това не е вярно, защото всеки процес на Творение е възможен само в ментално състояние. Имайки физическо тяло,

Планетарният Дух би загубил способността си за Планетарно Творение на Свят и Живот. Това, че Планетарният Дух може да прониква във всяка физическа материя, не трябва да ви въвежда в подобни заблуждения. Прониквайки в планетата, Логосът подчинява материята на своята Воля за предстоящо преобразуване.

Вторият етап от Планетарно Творение е преобразуване на физическия свят на планетата. Планетарният Дух успокоил тектоничната активност на Земята, създал относително стабилен свят, в който станало възможно съществуването на различни форми на живот. По това време примитивните форми вече съществували в океана, а La'Erta десетки милиони години поддържал еволюцията дистанционно, чрез менталните тела на тези същества.

Важна част от Втория етап е създаването на Луната, която на свой ред породила Пулсацията на Световния Океан на Земята. Тази Пулсация управлява биоритмите на живота в Световния Океан и създава по-благоприятни и оптимални условия за еволюция. Физическите проявления на енергийната Пулсация са гравитационните приливи и отливи, които можете да наблюдавате и днес. Те оказват въздействие не само на нивото на Световния Океан, но и на всички течности в нашите физически тела.

Третият етап на Планетарно Творение е създаването на нови планетарни форми на живот, които образуват завършена екосистема. В тази екосистема Висшите Творения - Индивидуалностите и Пазителите - извършват цикъла на своите физически раждания (инкарнации). Това е етапът на генното инженерство, етапът на създаването на сложни структури и форми.

Планетарният Дух осъществил този етап на Планетарно Творение, опирайки се на опита от

създаването на света на последната цивилизация на Кентавър Прайм. Разбира се, условията на Земята се различавали от условията на Кентавър Прайм и затова създаденият нов свят притежавал значителни различия от предишния.

И така, Световният Океан на Земята вече имал живот, способен да осигури развитието на нова цивилизация, а Луната обезпечавала Пулсацията на Световния Океан. Всичко било готово за началото на поредния Кръговрат на Живота на нашия Еволюционен Комплекс.

Четвъртият етап на Планетарно Творение е инженерството на физическите тела за Индивидуалностите и Пазителите. За първата земна Раса - Неаните - Планетарният Дух създал тела, които в представите на съвременния човек напомнят телата на делфините. Само че те имали много по-добре развит главен мозък, дължината на телата им стигала до 12 метра и притежавали многочислени остри зъби. Неаните били океански хищници, които нямали врагове в цялата екосистема, при това притежавали висок интелект и способност за телепатична връзка помежду си.

Първоначално общността на неаните била малочислена, не повече от 100 същества. Всички те били Пазители. Това е един от законите за развитие на нова цивилизация. Най-мъдрите Пазители стават родители, учители и наставници за Индивидуалностите, които влизат в цикъла на физически раждания като деца. Така започва Кръговратът на Живота. Популацията на неаните бързо се увеличила и постепенно представителите на Първата Раса се разселили по целия Световен Океан.

Но на този етап Планетарният Дух не спрял да работи, тъй като създаденият нов свят трябва да има не само настояще, но и бъдеще.

Петият етап от Планетарното Творение е създаването на генофонда на планетата. За това La'Ertа избрал идеално място - Луната. Дори и една от земните цивилизации напълно да се унищожи или да стане някакъв планетарен катаклизъм, то генофондът остава в безопасност на Луната и Пазителите на следващата Раса ще могат да се възползват от него.

За съхраняването на този генофонд са необходими особени Пазители, различни от Пазителите, които се раждат на Земята. Телата на неаните са абсолютно негодни за лунните Пазители, затова Планетарният Дух създал особени физически тела, които можем да наречем «небиологични форми на живот». Тези тела не се нуждаят от храна, растеж или размножаване. Те са почти вечни и при необходимост Пазителите на Луната могат да ги реконструират, като използват за това скалния грунд на лунната повърхност.

Физическите тела на Пазителите на Луната се състоят изцяло от твърди форми на материя и са подобни на телата на митичните каменни големи. Всъщност митовете за големи възникнали в епохата на Третата Раса, когато лемурийците имали контакт с Лунните Пазители.

Може още да добавим, че Пазителите на Луната са практически неунищожими, тъй като даже разрушаването на физическите им тела не прекъсва техния физически живот. Телата им могат да бъдат самовъзстановени за кратък период. Пазителите на Луната не се размножават, не строят собствена цивилизация и са единствените разумни същества на Луната, ако не броим вирусите и бактериите.

Количеството на Пазителите на Луната е постоянно - те са 12. Така е било и ще бъде от началото до края на Кръговрата на Живота на Земята. Единствената цел на тези Пазители е съхранение и натрупване на генофонда

на Земята и технологиите на всички цивилизации.

Шестият етап от Планетарното Творение е еволюцията на съществуващите планетарни форми на живот и създаването на нови форми. Този етап не спира никога, тъй като обезпечава оптималното съществуване на живота във всеки момент от времето. Отчасти той е заложен генетично като «наследственост» и «изменчивост» във всички форми на живот, но в критични моменти Планетарният Дух твори нови форми директно, за кратки периоди.

След създаването на неаните La'Ertа пристъпил към създаване на примитивни форми на живот на сушата. Той допускал две възможности за еволюция:

1. Генетичната еволюция на неаните да даде възможност за съществуване на сушата;

2. Да се появи необходимост от бързо директно създаване на втора цивилизация, която да живее на сушата.

Както ще разберете по-нататък в тази книга, Планетарният Дух осъществил еволюцията по втория начин. Но този избор, произтичащ от определени обстоятелства, не означава, че всяка нова цивилизация се появява на планетата с такива способности. Появяването на Третата Раса е подобно на появяването на Първата, а Четвъртата, Петата и Шестата възникват по различен, свой собствен начин.

Дойде време да поговорим за принципите на физическите въплъщения на Пазителите и Индивидуалностите.

3. Физическите въплъщения на Пазителите и Индивидуалностите

В тази глава ще ви разкажа за Универсалните Принципи, които определят физическия живот на Пазителите и Индивидуалностите. Ще разгледаме как тези принципи са били реализирани от Планетарния Дух във всичките шест цивилизации на Земята.

Тези Принципи са всичко три:

1. Физическите тела на Пазителите и Индивидуалностите не се отличават едни от други и имат еднакви анатомия и физиология.

2. Пазителите са способни съзнателно да избират своя пол при физически въплъщения, Индивидуалностите нямат такива способности.

3. Физическият вид на Пазителите и Индивидуалностите като Висши Творения винаги заема доминиращо положение над планетарните същества, винаги стои на върха на хранителната пирамида и има значително интелектуално превъзходство над всички форми на живот на планетата.

Първият принцип е необходим за хармоничното развитие на обществото. Пазителите се явяват като духовни наставници, но никога не заемат позицията на «Богове» по отношение на Индивидуалностите. Ако Пазителите биха имали различен тип тела, то това би довело до три различни типа проблеми:

1. Страхът и непрекословното подчинение на «Боговете» не биха позволили построяването на хармонично общество, стремящо се към индивидуална еволюция. В такова общество не би имало отговорност и

самостоятелни ключови решения, не би имало лидери, не би имало стремеж към развитие на технологиите, няма вътрешни конфликти, способни да придадат на цивилизацията истинско развитие.

2. В определен момент би било възможно сериозно противопоставяне на своите «Богове», което съществено би затруднило или даже направило невъзможно получаването на знания от тях. Индивидуалностите биха могли да загубят вяра в необходимостта от получаване на знания от Пазителите, тъй като биха посочили тези знания като създадени за «Боговете» и другите са неспособни да разберат тяхното истинско значение. В абсолютната си форма това противопоставяне би могло да доведе до пълно игнориране и даже до ненавист към Пазителите, което би нарушило основния Принцип на съществуване на тези две Висши Форми на Живот и би затруднило основната цел на Творението;

3. Едновременно на Земята се въплъщават не повече от половината Пазители, т.е. не повече от 102 същества, защото те живеят не локално в една затворена общност, а по целия свят. Ако те биха били особен физически вид, това би създавало проблеми с размножаването им, с някои специфични технологии, специфични потребности и т.н.

Вторият принцип се използва, изхождайки от спецификата на обществото. В съвременния човешки социум Пазителите се раждат в мъжки тела. Това е така, защото в обществото процъфтява патриархатът, а това значи, че и образът на истинския духовен учител подсъзнателно се свързва с мъжкото начало. Но в периода на матриархата Пазителите са се раждали в женски тела, следвайки същия принцип. За целия период от земната история на обществото свободно от полов шовинизъм е било само обществото по време на Четвъртата Раса. Поради това само в обществото на лаенската цивилизация Пазителите са се раждали и в

мъжки, и в женски тела.

Третият принцип обезпечава съхранението на физическия вид и позволява на Индивидуалностите да се съсредоточат в духовната еволюция, а не в борбата за оцеляване. Не винаги доминиращата цивилизация има физическо превъзходство над другите форми на живот, но нейното интелектуално развитие и технологиите ѝ дават преимущества, които са по-важни от тези, които дава физическата сила.

Да разгледаме действието на този принцип с примери:

Първа Цивилизация - Неани (Хиперборейци)

Дванайсетметрови хищници, притежаващи висок интелект и развити телепатични способности, те нямали първоначално сериозни врагове в естествената си среда на живот. В процеса на еволюция на планетарните видове La'Erta създал огромните океански хищници, способни да причинят вреда на неаните. Но на този етап на развитие на своята цивилизация хиперборейците вече притежавали социална структура, способна да снижи риска от хищниците практически до нула.

Хищниците, развиващи се в процеса на планетарната еволюция на сушата, не били способни да причинят вреда на цивилизацията на неаните, те представлявали само хипотетична заплаха. Приблизително така, както акулите представляват хипотетична заплаха за човечеството.

Втора Цивилизация - Фелини (Феникси)

Удивителните творения на Планетарния Дух достигали дължина 5 метра и имали физически тела, създадени по принципа на телата на Лунните Пазители. Само че те не били от твърда материя, а от етер

(плазма). Температурата на телата на фелините, която в обичайното си състояние била 80 С, при необходимост мигновено се повишавала до 1300 С. Това ги правело неуязвими от естествените им врагове на сушата. Водната среда, където паралелно съществувала цивилизацията на неаните, била непригодна за живота на фелините и двата доминиращи вида фактически не си противостояли един на друг.

Фелините доминирали не само на сушата, но и във въздуха. За краткия период на своето съществуване (около 28.000 години) фениксите създали високоразвита технократична цивилизация, за която ще говорим подробно в Червената Книга.

Интересен бил и цикълът на реинкарнация на фелините. Те разрушавали тялото си и за няколко минути, и от продуктите на този разпад реконструирали ново тяло. Това е породило мита, известен и в човешката цивилизация - мита за феникса, който може да изгори и да се възроди от пепелта.

Трета Цивилизация - Лемурийци (Дракони)

Това са легендарни същества, присъстващи в митологията на всички култури, населявали земята в много близко и понятно за нас време. След унищожаването на първите цивилизации Планетарният Дух не дарява новите раси със «свръхмогъщи» способности. Осемметровите лемурийци, способни да летят и да поразяват враговете си с огън и киселина, не изпитвали никакви съществени проблеми в епохата на динозаврите. Освен това те притежавали способност за телепатия, подобно на неаните, и развити технологии като фелините.

Драконите са първата цивилизация, създава на нашата планета развита култура, която служи «като наследство» за следващите цивилизации.

Четвърта Цивилизация - Лаени (Атланти)

Лаените са продукт на генно инженерство на лемурийците, създаден поради условията в променящия се свят преди около 65 милиона години. Триметровите хуманоиди били идеалните същества за новия свят. Това е първата цивилизация, способна да доминира и на сушата, и във водата, освен това притежаваща и способността да управлява менталното поле.

Лаените имали естествени врагове в животинския свят на планетата, както хората сега, но прекрасно се защитавали от тях с помощта на менталното поле и развитите технологии. Заради сходството си с нас атлантите са «най-понятният» за човечеството вид доминираща раса.

За нашата раса лаените са създатели, учители и наставници, предаващи своите знания и даже храмовете си. Не случайно първите хора обожествявали лаените и се прекланяли пред тях като пред богове.

Пета Цивилизация - Арийци (Хора)

Младата цивилизация е създадена генетично от лаените преди около 16.000 години. Хуманоидните същества с размер около 2 метра много напомнят атлантите, но имат значително по-проста анатомия и физиология и невероятно силно развита способност за адаптация към всякакви условията на средата, което ги прави фактически «неунищожима» раса.

Арийците имали много врагове в животинския свят на планетарните творения на La'Erta, но успешно им се противопоставяли със своя интелект и технологии. Това е първата от цивилизациите, която претърпява невероятно бързо технократично развитие при силно изоставане на духовната еволюция.

Този факт извиква необходимостта Планетарният Дух да създаде Шеста раса, която да е по-добра модификация на хората.

Още една специфична особеност на арийската раса е създаването вътре в нея на четири различни вида хора: жълти, бели, черни и червени. Тези разновидности имат еднаква анатомия и физиология, но имат свои специфични способности и характеристики.

Шеста Цивилизация - Нова Генерация (Хора-Индиго)

Хората на новата генерация се явяват продукт на вмешателството на Планетарния Дух в хода на еволюцията на арийската цивилизация. Те са абсолютно идентични с предшестващата раса по своята анатомия и физиология, но имат съществена разлика в строежа на астралните си тела. Хората-Индиго са склонни към духовна еволюция и могат да владеят менталната енергия като лаените. Начало на пълноценното съществуване на тяхната нова цивилизация ще започне от 22 декември 2012 година.

За първи път една цивилизация заменя другата постепенно, еволюционно, без войни и катаклизми от планетарен мащаб. Истината е, че абсолютно безболезнена еволюция не протича, тъй като законите и принципите на обществото на арийците и обществото на индиго са много различни помежду си.

Хората от новата генерация имат още една отличителна особеност - способността да помнят не само инкарнации в телата на своята раса, но и в телата от расата на арийците. За особеностите на паметта за минали животи ще говорим в пета глава.

И така, ние с вас разгледахме с примери как

Универсалните Принципи определят физическия живот на Пазителите и Индивидуалностите. Сега ще поговорим за Кръговрата на Живота на нашия Еволюционен Комплекс.

4. Кръговрат на Живота: взаимоотношенията между Планетарния Дух, Пазителите и Индивидуалностите

Кръговратът на Живота на Земята за нашия Еволюционен Комплекс започва от първата инкарнация във физическо тяло, създадено от Планетарния Дух за Първата Раса, и ще завърши в момента на смъртта на последния представител на Последната Раса. Това е отправна точка за начало на Планетарна Миграция към нова планета, където ще започне нов Кръговрат на Живота.

Кръговратът на Живота се управлява изцяло от Планетарния Дух. В тази част ще разгледаме взаимоотношенията между La'Erta, Пазителите и Индивидуалностите във времевия период на съществуването на една раса и в периодите на смяна на една цивилизация с друга.

Започваме с разглеждането на взаимоотношенията между Планетарния Дух и Пазителите.

В началото на Кръговрата на Живота La'Erta създал 100 физически тела за съществата от Първата Раса, давайки възможност на Пазителите сами да определят кои от тях да извършат първите инкарнации. На останалите Пазители била възложена функцията за контрол върху живота на Индивидуалностите в безтелесно състояние (т.е. върху живота вън от физическите тела, между физическите раждания).

Важен за разбиране на взаимоотношенията е принципът за блокиране на нашата памет. Ако като правило Индивидуалностите «не помнят» своите

предишни животи и периоди между инкарнациите, то Пазителите «не помнят» своите животи в тела на същества от предишни раси. В момента на първата инкарнация напълно се блокира паметта за Планетарната Миграция и паметта за La'Erta. Така че, раждайки се за първи път на Земята, ние забравяме за предишния свят и за Планетарния Дух. Лемурийските легенди в тази връзка разказват за «загуба на Прекия Път към Бог и забора за Звездния Преход».

Планетарният Дух при необходимост възобновява директната връзка с отделни Пазители и тази връзка се съхранява до следващото физическо въплъщение. Критерият за тази «необходимост» е известен само на Планетарния Дух. Ние само можем да предполагаме, че това се случва при достигането от Пазителите на определен критичен период от личната еволюция или при изпълнението на особени мисии, имащи голямо значение за еволюцията на цялата цивилизация.

Особени са взаимоотношенията на La'Erta с Пазителите на Луната. Те са постоянно директни, тъй като Лунните Пазители не преминават през цикъл на физическа смърт и раждане, а техните физически тела са създадени от Планетарния Дух еднократно в момента на Петия етап от Планетарното Творение, почти едновременно със създаването на Първата цивилизация. Мисията на Лунните Пазители е изключително важна за Кръговрата на Живота, затова те имат «особен» статут сред другите Пазители.

След началото на цикъла на реинкарнации Пазителите «губят» директната си връзка с Планетарния Дух и самостоятелно контролират хода на развитие на цивилизацията. Като правило 40-60 Пазители са въплътени във физически тела и изпълняват мисии на духовни наставници, а останалите контролират хода на еволюцията, намирайки се в безтелесно състояние.

Намесата на Планетарния Дух в Действията на Пазителите обикновено е минимална, но при възникване на критични ситуации La'Erta активно се намесва и извършва значителни реконструкции в света. Като краен вариант - унищожава живота на планетата изцяло. Това се е случвало само един път в историята на нашата планета, когато Пазителите на Втората Раса са изгубили контрол над своята цивилизация, което довело до катастрофа от междупланетарен мащаб - гибелта на планетата Фаетон, на която се осъществявал Кръговрат на Живота от друг Еволюционен Комплекс.

Планетарният Дух възобновил контакта с всички Пазители преди повторното създаване на живота на Земята. Така временно била осъществена връзка между Пазителите на Третата Раса и Пазителите на Луната за работа с генофонда и технологиите от първите две земни цивилизации. Тяхната връзка с La'Erta била прекъсната отново след физическото въплъщение на Пазителите.

Следващите цивилизации възникнали планомерно, като генетично творение на Пазителите от предходната раса. Преходът се осъществявал под контрола на Пазителите и затова от началото на епохата на зараждане на Третата Раса директният контакт с Планетарния Дух не е бил достъпен за тях. Изключение правят само Пазителите с особена мисия.

Взаимодействието на La'Erta с Индивидуалностите е много просто. От самото начало на Кръговрата на Живота Индивидуалностите губят директната си връзка с Планетарния Дух и само ако достигнат значителни успехи в личната си еволюция на някои от тях La'Erta дава информация във вид на интуитивни откровения.

Взаимоотношенията между Пазителите и Индивидуалностите са най-близки и постоянни в продължение на целия Кръговрат на Живота.

Раждайки се във физически тела, Индивидуалностите «забравят» за съществуването на Пазителите и се сблъскват с тях във физическия свят, възприемайки ги като обикновени представители на своята раса. Пазителите, като правило, откриват истинската информация за себе си само на своите ученици или на неголеми духовно-етнически групи (като сега в Тибет).

Пълно изключение прави само Третата Раса, където в структурата на обществото на лемурийците Пазителите заемали мястото на естествени наставници и учители на цивилизацията. Четвъртата Раса започнала развитието на своята цивилизация по образ и подобие на цивилизацията на драконите, но постепенно ролята на Пазителите в обществото станала по-малко значима.

В останалите случаи Пазителите не се намесвали активно в естествения ход на развитието на историята. Индивидуалностите имали политическа и икономическа власт над своя свят, а Пазителите подпомагали духовната еволюция на обществото. Точно така стоят нещата и в периода на арийската раса.

Какъв ще бъде новият свят - светът на Шестата Раса - зависи, на първо място, от всеки от вас. Очевидно е, че ролята на Пазителите в новия свят ще стане по-значима, тъй като той ще се движи по пътя не само на технократската, но и на духовната еволюция.

5. Блокиране на паметта за минали животи. Универсален Принцип за блокиране на паметта. Същност на реинкарнацията

В предишните глави споменахме за принципа за блокиране на паметта при физически въплъщения. Този процес е необходим за създаване във физическия свят на най-подходящите условия за осъществяване на лична еволюция на всяка Индивидуалност. Частичното блокиране на паметта за минали събития е нужно и на Пазителите, тъй като и те имат еволюционен път за развитие.

В момента на физическото раждане при Индивидуалностите става «забравяне» на миналото. Този процес може вярно да се представи, привеждайки като пример аналогията със забравянето на своите сънища след събуждане. В първите 2-3 секунди вие забравяте 90-95% от своя сън, след 15-20 секунди забравяте още 90-95% от останалите спомени, а 3-5 минути след събуждането даже не помните за какво е бил сънят и даже имало ли е сън въобще. От това правило понякога има изключения и всеки от нас може да си спомни отделни епизоди от най-ярките си, даже шокиращи сънища. Но сега говоря не за тези изключения, а за самия принцип на блокиране.

Универсалният Принцип за блокиране на паметта за минали инкарнации действа и във физическия свят след раждането. В ембрионалния период на развитие ние забравяме около 99% от своите спомени. Още 95-99% от останалите спомени забравяме до 2-годишната си възраст, а в периода от 2 до 7 години помним само отделни епизоди, често несвързани помежду си.

Интересно е, че децата в този период разказват истински истории за своите минали животи, които възрастните не приемат сериозно и даже упрекват децата в лъжа, опирайки се на «здравия си разум». Децата са способни да виждат, да си спомнят и да усещат по различен от възрастните начин. Затова е необходимо да разбирате какво искат да ви разкажат, от какво се боят. Необходимо е да им помогнете в преодоляването на тези страхове, тъй като децата не могат да се справят с тях без помощта на родителите си. Голяма част от нашите психологически проблеми и неуспехи в живота са свързани като начало с тези от детските страхове, които ние успешно сме забравили, ставайки възрастни. Вие не само сте в състояние да предотвратите възникването на такива проблеми у своите деца, но и носите отговорност за това.

След физическата смърт паметта се разблокира и Индивидуалностите отново си спомнят целия период на своето съществуване в телата на текущата раса. Т.е. сега, след смъртта, всеки от нас ще си спомни за своите «човешки» животи и периодите между тях, но няма да помни нищо от преди първото раждане в човешко тяло.

Пазителите се отличават от Индивидуалностите само по това, че никога не забравят «човешкия период» от своя живот и след раждането си във физически тела. Даже и в периода между своите реинкарнации Пазителите не помнят нищо от епохите на предишните раси: лаени, лемурийци, фелини и неани.

Паметта на Пазителите не е блокирана напълно, тъй като те нямат Его и съответно няма конфликт между Егото и истинския Аз, както при Индивидуалностите. Затова паметта за «човешкия период» от техния живот не пречи на личностната им еволюция.

Планетарният Дух може напълно да разблокира паметта на Пазителя при необходимост, а

Индивидуалностите могат частично да разблокират своята памет с помощта на специални упражнения, които подробно ще опиша в раздела, посветен на Практическата Школа. Но това е изключение от правилата, подчинено на Универсалния Принцип за блокиране на паметта.

В **таблица 1** са систематизирани последствията от въздействието на този Универсален Принцип за Индивидуалностите:

	Периоди на Паметта	Състояние на Паметта във физическо тяло	Състояние на Паметта вън от физическото тяло
1	Планетарна Миграция и преди това	блокирана напълно	блокирана напълно
2	Раждания в тела от 1-4 Раса	блокирана напълно	блокирана напълно
3	Живот между ражданията в тела от 1-4 Раса	блокирана напълно	блокирана напълно
4	Раждания в тела от 5 и 6 Раса	блокирана значително, възможност за разблокиране почти напълно с помощта на специални упражнения	разблокирана напълно
5	Живот между ражданията в тела от 5 и 6 Раса	блокирана значително, възможно разблокиране в незначителна степен с помощта на специални упражнения	разблокирана напълно

В **таблица 2** са приведени същите параметри за Пазителите:

	Периоди на Паметта	Състояние на Паметта във физическо тяло	Състояние на Паметта вън от физическото тяло
1	Планетарна Миграция и преди това	блокирана напълно	блокирана напълно
2	Раждания в тела от 1-4 Раса	блокирана напълно, възможност за разблокиране от Планетарния Дух	блокирана напълно, възможност за разблокиране от Планетарния Дух
3	Живот между ражданията в тела от 1-4 Раса	блокирана напълно, възможност за разблокиране от Планетарния Дух	блокирана напълно, възможност за разблокиране от Планетарния Дух
4	Раждания в тела от 5 и 6 Раса	разблокирана напълно	разблокирана напълно
5	Живот между ражданията в тела от 5 и 6 Раса	разблокирана напълно	разблокирана напълно

В колонката «Периоди на Паметта» са приведени времеви периоди от епохите на Планетарна Миграция до настоящия момент. Разбира се, че и паметта на Пазителите, и на Индивидуалностите е блокирана напълно от момента на нашето Сътворение от Бог до последната Планетарна Миграция включително, и не може да бъде разблокирана при никакви условия, тъй като паметта няма отношение към текущия Кръговрат на Живота на нашия Еволюционен Комплекс.

В периодите на Планетарна Миграция Пазителите

имат памет за всичко от последния Кръговрат на Живота, а Индивидуалностите - за всички периоди от живота на последната раса. В момента на първото физическо раждане на новата планета тази памет напълно и окончателно се блокира. Така започва нов Кръговрат на Живота и се формира памет, съществуваща в съответствие с Универсалния Принцип за блокиране на паметта.

Каква е същността на Кръговрата на Живота и на неговия главен елемент - реинкарнацията? Да разберем този важен въпрос.

Ние се намираме в Кръговрата на Живота заради индивидуалната еволюция на своите астрални тела. Разбира се, физическите тела също са важни за нас, но техният период на живот е толкова кратък, че да говорим за еволюция няма смисъл. Ражданията във физическите тела са необходими като инструмент за осъществяване на главната ни цел.

Еволюцията на астралното тяло протича при конфликт между нашето ментално истинско Аз, имащо божествена природа, и нашето астрално Его, неразделно съществуващи във всяка Индивидуалност от момента на Сътворението на Света. В резултат на този конфликт ние придобиваме житейски опит, който способства духовните трансформации на астралното тяло. При духовните трансформации Егото намалява, както и всички негови частни проявления: обида, злоба, агресия, неприязън, страх, ненавист, комплекси и т.н. В нашата човешка култура този процес може да се определи с понятието «усъвършенстване на Душата».

Своевременно да кажем и за процеса, противоположен на еволюцията - инволюция. При инволюцията протича духовна деградация, съпроводена с усиляване на Егото и всички негови отрицателни качества. Пак в човешката култура има понятие

«вървиш против Бог», което точно определя инволюционното направление в развитието.

Съгласно Универсалния Закон за Свободната Воля изборът на направление за развитие зависи от самата Индивидуалност. Всичко в нашия живот зависи от това, към което ние искрено се стремим: към хармонично божествено еволюционно истинско Аз, или към хаотично инволюционно Его.

Важно е да се разбере, че Инволюцията е необходима като противоположност на Еволюцията. Иначе е невъзможна самата Идея за развитие, както е невъзможно осъзнаването на Светлината без разбирането на същността на Мрака, или разбирането за Живота без осъзнаването на Смъртта.

Всяка Индивидуалност периодично се движи и към Еволюция, и към Инволюция. В това се състои Божествената Идея за Сътворяването на Живота, която се реализира чрез Кръговрата на Живота на всеки Еволюционен комплекс.

Идеални условия за конфликти между истинското Аз и Егото има във физическото тяло, а не в безтелесното състояние, в каквото ние се намираме в промеждутъка между своите физически инкарнации. Това се обяснява с три причини:

1. Във физическото тяло паметта на Индивидуалностите е блокирана и тя възприема физическия свят като единствено реален. В този свят тя се ражда, живее и умира. В съответствие с подобна представа за света се формира и специфична ценностна система в периода на всяка инкарнация. Конфликтът на такива ценностни системи у различните Индивидуалности провокира изострянето на проявлението на Егото.

2. Във физическия свят ние имаме социални характеристики: пол, възраст, статут, външност, пари, националност, етнически различия, професия, образование, принадлежност към някаква социална група и т.н. Огромното количество социални различия провокират конфликтни ситуации.

3. Във физическото тяло ние имаме органи на чувствата и огромен набор от специфични усещания: от болка до екстазно наслаждение. Стремещът едновременно да притежаваме душевен комфорт и да изпитваме физически наслади създава идеални условия за искания конфликт.

Във физическия свят всяка Индивидуалност, от една страна, осъществява контакт със своя истински Аз чрез интуитивни откровения и интуитивно «чувстване на Бог», а от друга, се намира под влияние на Егото, стреми се към власт, тщеславие и удовлетворяване на своите потребности за сметка на други същества, живеещи във физическия свят.

Важно е да разберем, че физическите удоволствия, които получаваме чрез зрението, вкуса, слуха, обонянието, тактилните усещания и сексуалната чувствителност, в никакъв случай не са инволюция. Даже напротив, получаването на максимално достижимото количество удоволствия е необходимо за хармоничното развитие и еволюция на всяка Индивидуалност. Но те не трябва да служат като инструменти за самореализация на Егото ни.

Животът между инкарнациите е важен като период за осмисляне и анализ на получения опит във времето на физическото въплъщение. В тези периоди Индивидуалността прави определени изводи, използвайки целия си предишен опит и абсолютно друга ценностна система, тъй като нейната памет е разблокирана и временните ориентири са изменени.

Също така в този период отсъстват социалните параметри, за които вече говорихме.

Затова конфликтът между истинския Аз и Егото в безтелесно състояние е слабо изразен. Разбира се, не всички Индивидуалности правят позитивни изводи от опита, получен във физическия свят. Когато настъпи време за нова инкарнация, Индивидуалностите правят планове, избират родители, време и място за физическо раждане, където да е тяхната индивидуална мисия, която са си поставили в периода между две инкарнации, за да може бъде реализирана с максимална вероятност.

Вселяването на душата в тялото на ембриона става между третия и петия месец от неговото развитие. Всяка майка може точно да назове този миг, тъй като той е свързан с първите мускулни съкращения на плода. Именно от този миг детето е «живо», и представлява пълноценна личност, която неразривно духовно е свързана със своите родители.

Преходът от безтелесно състояние във физическо тяло има няколко закономерности:

1. Самият преход технически се осъществява бързо, в течение на няколко секунди.

2. Възниква страх, загуба на ориентация във времето и пространството, усещане за тъмнина или мъгла.

3. Изчезва усещането за своето Аз, губят се възприятията за себе си като личност.

4. В края на прехода възниква състояние, което може да се сравни със загубата на съзнание. Това става в момента, в който астралната същност напълно се слива с физическото тяло на ембриона и започва своята нова инкарнация.

Мозъкът на ембриона се намира в определено физическо и психическо състояние и не може да се справи с обема от памет на личността, преживяла голям брой инкарнации. Личността се проявява паралелно с развитието на детето, придобива присъщите ѝ черти.

Ако в астралния свят личността не притежава никакви социални характеристики, то във физическото тяло постепенно се формират представи за собствения пол, възраст, националност, религиозни отношения, статут, положение в обществото и т.н.

И така, Индивидуалностите се раждат във физическия свят, за да получат собствен опит чрез конфликт на истинското Аз и Егото. Блокирането на паметта и тесните рамки на социалните стереотипи способстват максимално за развитието на конфликта. След физическата смърт всяка Индивидуалност осмисля и анализира своят получен опит, а след това прави изводи, съответстващи на нивото на нейното еволюционно развитие. Изхождайки от получените резултати, Индивидуалността планира нова инкарнация и се ражда във физическия свят. Така се осъществява Кръговратът на Живота.

Когато Индивидуалността достигне определено ниво в своята еволюция, на нея ѝ трябва друго отношение към реинкарнацията. От този момент блокирането на паметта започва да тормози нейния еволюционен потенциал. Действително, когато Индивидуалността разбере истинското значение на реинкарнацията, тя вече няма трите разглеждани от нас ограничения във физическия свят:

1. Индивидуалността разбира, че нейната физическа инкарнация е само отделен епизод и цялостната система не е длъжна да се ограничава в рамките на едно въплъщение.

2. За Индивидуалността е очевидно, че социалните рамки са само условности, а при следващата инкарнация всеки може да избере тяло с абсолютно други параметри. В това състояние стават очевидно безсмислени расовите, културните, половите и религиозните противоречия.

3. Индивидуалностите използват своите физически органи на чувствата за максимално удовлетворяване на своите потребности, но не се намират в зависимост от тях.

Затова Индивидуалността, достигнала такъв етап от своето развитие, получава възможност активно да използва своята памет и своя опит чрез получаване на интуитивни откровения и чрез система от специални упражнения, за които ние ще говорим по-късно.

Тъй като Пазителите нямат Его, то за тях реинкарнацията не носи в себе си целта за изостряне на конфликта между истинския Аз и Егото. Дори още повече, Пазителите нямат такъв конфликт. За тях раждането във физическия свят е мисия, в процеса на която те подпомагат еволюцията на цивилизацията и Индивидуалностите. Но житейският опит, който получават Пазителите в процеса на реализацията на своята мисия, също е необходим на всеки от тях за собствената им еволюция.

От такава гледна точка Реинкарнацията се явява основно звено в Кръговрата на Живота на нашия Еволюционен Комплекс. Затова тези цивилизации, които разбират нейната същност, следват пътя на еволюционния прогрес и хармонията. И напротив, цивилизацияте, отричащи реинкарнацията, преследват изкуствени или илюзорни ценности и тяхното развитие е инволюционно и хаотично.